

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת כתובות

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תשנ"ט

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

פ"י מי שהיה נשוי

גמ' צ. - צג.

מת - אשתו ראשונה ויורשיה קודמת לשניה וב' צדדים בתפס שניה אם גביית בע"ח מאוחר מהני

מתה הראשונה (בנין דכרין) ואח"כ מת הוא -

שניה ויורשיה קודמת [רש"י - בע"ח קודם ליורש]

לר"ע - לראשונים יש נחלה ולא בנין דכרין [לרב יוסף - מתה אחת בחייו ואחת במותו אתי

לאינצוי, בי רב - לא נחשב תשלום כתו' בע"ח מותר דינר (רבה - לכו"ע בע"ח = מותר דינר)]

לבן ננס (ר"פ להל') יש בנין דכרין [כתו' = מותר דינר (רש"י - חובת אביהן = ירושתו)]

צריך מותר דינר ירושה דאו' לגבות בנין דכרין -

ולא: פחות מדינר, ע"י להעלות דמי הנכסים (לדידי שוה), ראוי,

לר"ש מטלטלי, לפי' א' - משעבדי (ות"ק חולק),

ר"נ - (לרש"י) בנתייקרו נכסים בין מיתה לשומת ב"ד

לוקח שרוצה לסלק מלוה בזווי אם אינו רוצה להעלות בדמים - רמב"ח ורב יוסף - אינו יכול

רבא ואב"י - יכול [אין פסידא] ומח' אי כותבין שטר טירפא כשיעור החוב או כשיעור שקנה (להל')

יתומים שפדו קרקע מבע"ח = פריעת חוב אביהן,

אא"כ אמרו "דמי הקרקע" = מכר (רש"י) ואינו יכול לגבות שוב ממנה

מכירה שלא באחריות - רבא - אחריות דנפשי' (ערער הוא או מחמתו) קביל עליה (ורמב"ח חולק) אבל

לא ערעור מחמת אביו

זקף במלוה ומת - מעות המלוה (אפי' שחייב לו האב אחריות) = מטלטלי דיתמי דלא משתעבדי, אבל

אם שילם ליתמי בקרקע = כירושת קרקע האב (רש"י) ומשתעבדי

לוה שמכר כל שדותיו לשמעון (לרש"י - בשטר א') ולוי קנה ממנו כל הבינונית - רצה גובה משמעון

[רש"י - נכנס תחת ראובן והניח לוי אצלו]

רצה גובה מלוי [לקחת שעבודי ולא הניח אצל שמעון]

השאיר בינונית - גובה משמעון [הנחתי מקום לגבות]

ב' לשונות אם הלוח משתעי דינא עם הטורף לקוחות במכר שלא באחריות [לא ניחא לי שיהא תרעומת

עלי]

ב' לשונות אם לוקח באחריות חוזר מקנין קרקע שיצא עליו עוררין מכי דיש אמצרי [אחוי טרפך

ואשלם]

רש"י צא: - צג.

מכירת כתובת אמו בטובת הנאה בלי אחריות -

לרש"י ל"ק - על חזרה ממכירה בחיי אביו - דלא זכה (דשלב"ע)

לרש"י ל"ב - על טריפת שדה המיוחדת לכתובתה - במכר אחרי שירש

שמעון קנה מראובן בב' שטרות ולוי קנה הראשונה -

לרש"י - לוי אומר לבע"ח הניח לך שמעון מקום לגבות

טענת לוה שאין ללוקח: גלגול דברים לחשוב חוב כנגד חוב, אישתבע דלא פרעתיך

עד שלא דייש אמצרי יכול לחזור - לרש"י - אם לא נתן מעות

דייש אמצרי - לרש"י - משהחזיק נתחייב במעות

גמ' צג. - צה:

ג' כתובות (רש"י - שנחתמו ביום א') - ק', ר', ש' -

משנתנו - ר' נתן - כחן שוה בשעבוד ק', שנים שוין בק' השני, רק שלישית בק' השלישי

לרבי - חולקות בשוה (לרש"י - שוה בכל - שהכל משועבד בשוה עד שתגבה הכל)

כתבה שניה לראשונה "דין ודברים אין לי עמך במנה" - עדיין חולקת בשוה עם השלישית

שותפין בכיס אחד :

שור לחרישה - חולקין בשוה [לרש"י - אין חלקו מועיל בלי השני]
לחרישה ועומד עכשיו לטביחה - רבה - לפי מעותיו [לרש"י - מתחלק לאבריו],
רב המנונא - בשוה

זה לקח בשלו בריאים וזה כחושים - כפי מעותיו
מעות - החליפו ולא הותירו - כ"א כפי מעותיו, הותירו או פחתו - בשוה

בעלת כתובה הקודמת נשבעת (לרש"י - שעדיין לא גבתה) לאשה שלאחריה בלבד
[לר"נ - שליחותה דאחרות, שבו' לאחד שבו' למאה]

האחרונה לבן ננס נשבעת, לת"ק אינה נשבעת
[מח' (לרש"י - שנודע) אחת מהראשונות גבתה שדה נגזלת אי בע"ח מאוחר שקדם וגבה גבה
ונפסדת הראשונה; אע"פ דלא גבה שמא תכסיף (לרש"י - ע"י שבו' תסבור שתשאר בידה); אי אפי'
יתומים גדולים משביעין כאביי קשישא]

רב הונא - שותף או אח שהלך לדין עושה שליחותו דחבירו,
וצד בגמ' חולק כשלא היה השני בעיר [הייתי טוען יותר]

ב' שטרות מכר ביום א' - רב - חולקין [כר"מ דע"ח כרתי]
שמואל - שוודא דדייני [ע"מ כרתי - לרש"י - וכתנאים דבבל דשוודא עדיפא]

טרפו מלקוח מספק ("ניסן" סתם) שידו אתחתונה, יבקש מלקוח השני הרשאה לטרוף אחריותו
מלקוחות מכאן ולהבא ממ"נ

כתבה הראשונה ללוקח "דו"ד אין לי עמך" וקנו מידה (לר"מ דאין אומרים "נחת רוח עשיתי לבעלי"
(לרב אשי - כשלא כתבה כן לאחר) או אפי' לר"י בגרושה) -
שניה מוציאה מלוקח, ראשונה משניה, לוקח מראשונה - עד שיעשו פשרה
וכן בבע"ח שכתב ללוקח שני (לרש"י - שקרקעו שוה חובו) - בע"ח מראשון, ראשון משני, בע"ח
מראשון, שני מבע"ח - עד שיעשו פשרה

אישתדוף ה"מקום שהניח לגבות" להל' גובה ממשעבדי הראשונים
רבא - אבל לא בכתב לשני דו"ד אין לי עמך [איהו דאפסיד אנפשי], ור"נ בר יצחק חולק

אביי - "נכסי לך ואחריך לפלוני"
לפנויה ונשאת - לבעל (=לוקח ראשון) [כרשב"ג (אבל לרבי אחריך עדיף מלוקח)]
לנשואה - בעל מוציא מלקוחות, אחריך מבעל ["אחריך" ולא בעל], לוקח מאחריך ומוקמינן ביד
הלוקח [פסידא ללוקח]

רש"י צד.

לרש"י ת"ק דבן ננס ודאי חולק על אביי קשישא

ע"ח כרתי - בנחתם ביום א' -

לרש"י - במקום שאין כותבין שעות גלו דעתייהו דאין מקפידין על הקודם ושניהם שוין